

מישיבת תבש

מעייני חיזוק וזמוןה מאוצרו של מרן הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א

לענו וקיי נאכט
קול "אודיע אמונתך"
בארה"ק - 08-30-20-666
בארה"ב - 605-477-7011
בלאנדאן 44-3003730634

פנימיות הפרשה | קרבה
במשנת מו"ר שליט"א | אל נפשי

שאלות המוגשות | נפשי
לפני מו"ר שליט"א | בשאלתי

חכם וטיפש מושלם

"וכי מה היה אריסטו, לכל היותר היה לו ראש טוב עם כשרונות מעולים, וכי מה יעשה עמם בעוה"ז בלי תורה, מה יש לו מזה? ירבה בתאוות ובתענוגי הבל?! - יש לך שכל ובינה, השקע אותו כדי להבין מהו העוה"ז? וכי בגודל חכמתך הגעת לדעת בעבור מה ברא השי"ת את העוה"ז? וכי השכל בקדקדך הביאך לדעת את תכלית הבריאה של "עין לא ראת אלקים וולתך יעשה למחכה לו?..."

"ואם אין לך את הבינה והדעת האלו, אינך אלא בגדר סכל וטיפש מושלם! בשביל מה השתמשת עם שכלך וכשרונותיך - על הבל וריק, על כליון ואבדון?... וכי בשביל זה אתה מכונה אריסטו החכם? אינך אלא "אריסטו הכסיל" כפי שתיאר אותך מהה"ו זי"ע.

"ואכן המפרשים אומרים שכל מקום ששלמה המלך מזכיר סכל, פתי, כסיל, עולה על אפיקורסות - הפתיחות הגדולה והעצומה ביותר בעוה"ז היא האפיקורסות, ורק אחרי שיעברו ה'חכמים' הללו את העוה"ז הם יראו זאת בעיניהם ויזעקו: געוואלד! עד היכן רימו את עצמם. תמיד החזיקו עצמם לחכמים עתיקים שכל רז לא אניס להם, ולמעשה לא היו אלא טיפשים, סכלים ופתיים מושלמים אשר אינם יודעים מאומה מתכליתם ומה מצפה להם בעתיד.

"כל אלו חושבים משום מה כי טוב להם בחיים, האם אכן כן הוא, האם לזאת ייקרא חיים, וכי לא טוב המות מחיים כאלו?! ללא תכלית וללא פתרון על מה אתינא להאי עלמא!"

לא בכדי ממלאת 'תרבות יון' את העולם בפסלים, כי לידים זה כל העולם, גוף ללא נשמה, עליהם חרדתם ועליהם שמחתם.

בעוד שאנו עם ה' חוגגים בימי החנוכה את נצחון הרוח, האור הקטן המרמז על 'חכמת אדם - תאיר פניו, על 'נר ה' נשמת אדם' אשר בלעדיו אין 'חיים'.

"כי אכן בלא אור האמונה הקבועה נקרא מת ח"ו - א געשטארבענער מענטש! הוא שרוי במחשך ואפילה תמידיים, ומקרא מלא דיבר הכתוב "במחשכים הושיבני כמתי עולם", כאשר שרויים בחשכות ואפילת האפיקורסות דינם כמתים ממש! ולא לחינם אמרו חז"ל כי "חושך הוא יון".

בדיוק לשם כך הורד יוסף הצדיק למצרים שורש תרבות החושך, לגלות ולהאיר בתוך הגשם, את האיש 'אשר רוח אלקים בו' - כי זה כל האדם.

שנים רבות הוא חיכה לזרע של קיימא, בכל אותם שנים הרגיש בייניש א שטיק האלץ, חתיכת עץ גלם חסרת תועלת.

לא פלא שכאשר נולד לו המזל-טוב שלו בשטרו"מ לאחר עשרים שנות ציפיה, התהלך האב הטרי כשיכור ברחובות קריה, לא היה קץ לשמחתו, מאותו רגע החל בייניש בעיסוק הטבעי ביותר לאותם דקות, הוא דפדף ברשימת אנשי-הקשר שלו, במטרה להודיע לכל אחד מהם באופן אישי, על השמחה שבמעונו.

ההמולה בבית החולים היתה ממנו והלאה, הוא כמו ריחף באויר... אה, א בן זכר, גיוואלדיג... מזל טוב, ביי די אויף שמחות...

"לא נורא, לא קרה כלום" - הגיב בייניש בין שיחה לשיחה לדברי הרופא שניסה להפריע לו במלאכתו - "העיקר שהוא שלם ברמ"ח וש"ס", ברוך ה', אני לא מתלונן..."

בהתחלה חשב הרופא שדבריו לא נשמעו, הוא ניסה לחזור עליהם שוב, אך שום דבר לא קרה, בייניש המשיך בסבב הטלפונים שלו.

רק לאחר שחזר הרופא עם עוד שניים מעוזריו, הבין בייניש שעליו לקטוע את השיחה ולהתרכז...

"הבנתי, בוודאי שהבנתי" - הגיב בייניש בחוסר סבלנות - "כבר שמעתי את דבריך אדוני הרופא בפעם הראשונה שהם נאמרו, מה אתה מתעקש לחזור עליהם שוב ושוב?!"

"נו, ואינך מבין את המשמעות?!"

"איזה משמעות, מה משמעות, ברוך ה' נולד לי בן זכר, שלם בכל אבריו וגידיו, יפה מאין כמותו, אלא שלדברייך חסר לו רוח... נו, מה זה נוגע אלי. אם היה חסר לו די או רגל, עין, ראש, לב, מח, הייתי מבין מה הרעש, אבל קצת רוח, בשביל זה לשבש את השמחה... לכל הרוחות!"

זו היא בעצם הטענה היסודית של תרבות-יון, מה אתם עושים עסק מקצת רוח, העיקר שיש כאן גוף, בעל ראש, ידיים ורגליים, הבה נשקיע בו, נפתח אותו, ננפח את שריריו, נגילה ונשמחה בו.

• שאלה • מהי ההכנה הראויה לחנוכה?

תשובה: ללמוד הלכות חנוכה על בוריים, ולהקדיש זמן בכל יום להתפלל שאזכה להאיר את נפשי על ידי מצוות הדלקת הנרות הללו.

• שאלה • הענין של הלל והודאה זה דייקא בחנוכה?

תשובה: בחנוכה יותר מכל השנה, כל ההודאות של כל השנה באים מכח ההודאה של חנוכה.

• שאלה • מה עושים כשניגשים להדלקת נרות חנוכה והמוזין חשוכים לגמרי, לא מרגישים כלום?!

תשובה: מדליקים על דעת הצדיקים, הם ידעו מה זה נרות חנוכה, הם הרגישו את החנוכה, הם זכו לדביקות האמיתית, להלל והודאה כמו שצריך, כשמדליקים על דעת הצדיקים הרי זה ממש כאילו הם עצמם מדליקים.

• שאלה • איני מרגיש שום שאיפה או רצון כלשהו ואני מרגיש שחיי עוברים וחולפים בתרדמה, איך מעוררים את הרצונות?

תשובה: תרגיל את עצמך "צו האלטן אין איין טאהן" (להיות שקוע בעשייה) או ללמוד או להתפלל או לפעול בכל דבר שצריך לפעול, ולהתרחק מבטלה כמו מאש ובכח העשייה יתעוררו עם הזמן גם הרצונות.

בי"ה שכלל ישראל חזקים

פנינים מקבלת הפנים לכ"ק אדמו"ר מסטמאר שליט"א

כן, זוהי צרה גדולה.

אבל עם רבי'ם אי אפשר, אם הרבי'ם לא יכנעו, לא יוכלו להוציא לפועל.

אם לא יעשו פשרות, לא יוכלו לנצח.

כן... זה אסור להיות, שלא יהיו רבנים שמסכימים לעשות פשרה. רק לומר 'לא'... ברוך השם שכלל ישראל חזקים נגד זה.

אם עושים פשרה, כלומר יוותרו על מחצית, אח"כ יצטרכו להילחם על המחצית השנייה ח"ו.

כתוב באו"ק ריש פרשת שמות שאילו לא היו בני ישראל מקבלים איזה הנאה מהמצריים, לא היו יכולים לשלוט עליהם בשום דבר. והרי זה ראייה חזקה מאד שלא להנות מהציונים. ראייה ברורה.

(ניתן לשמוע את השיחה במלואה בקול אודיע אמונתך)

ראיתי פסוק בתהילים 'וראה בטוב ירושלים' יש מצוה להסתכל בטוב של ירושלים. הלשון של הפסוק הוא 'כל ימי חי'ך תמיד כל החיים יש להתבונן בטוב של ירושלים. ועי"ז זוכים להתברך 'וראה בנים לבניך שלום על ישראל'. זהו סגולה לבנים לראות בטוב ירושלים.

האדמו"ר: צריך להבין מהו הטוב, כי היצה"ר מעררב טוב ורע ואי אפשר לדעת מה כן טוב ומה לא טוב?

בי"ה יש תלמודי תורה, ישיבות, טהרת המשפחה, נולדים ילדים ועושים ברית מילה, עושים חתונות, שולחים ילדים ללמוד תורה ולהתפלל, כולו טוב.

מו"ר שליט"א: אנו לוחמים היום עם הציונים, הם רוצים לקחת את כל הבחורים לצבא.

אתם השליחים שלנו

מתוך דברים חוצבים שנאמרו בקבלת פנים לאסירי ציון לרגל שחרורו של הרה"ח רבי אלעזר צדוק קויפמן שליט"א מהכלא הצבאי בארה"ק - י כסלו תשפ"ו

הכוחות, לא לשתוק, לא לשתוק עד שתיעקר הטומאה העומדת כנגד הקב"ה בכבודו ובעצמו.

אשרינו מה טוב חלקינו שאנו לוחמים למען שמו יתברך, ואנו יודעים בעבור מי ללחום, זהו האושר הנצחי שאנו עבדים אמיתיים של השי"ת.

יש כאן נשים צדקניות שמסרו נפשם להיות לבד בבית כ"כ הרבה זמן למען המלחמה הזאת.

הקב"ה יעזור שיהיה לכם נחת מהילדים, הילדים שלכם יהיו חזקים באמונה הקדושה, חזקים בקדושה וטהרה, להתחזק ולגלות בכל העולם את האמת, לעקור את הכפירה, לעקור את הזוהמה מן העולם.

אשרינו מה טוב חלקינו שאנו יודעים את האמת הזכה של השי"ת לבד, אשרינו אשרינו.

אתם שלוחים שלנו למפרע שאנחנו אמרנו לכם לנהוג כן, כלומר שעשיתם את זה בשם כל הערליכע אידן (בשם כל היהודים החרדים לדבר ה').

אשרינו מה טוב חלקינו שיש לנו יהודי כזה שהראה כח נפלא כזה, מסירות נפש כזה, והכח הזה גנוז גם בכל אחד ואחד מישראל. אנו ממנים אותו שליח למפרע על ה'קידוש השם' הגדול שזכה לעשות.

אין לנו השגה איזה טומאה איזה טומאה שיש בצבא. זה איום ונורא, ליצנות, ניוול פה, זלזול בהקב"ה ובתורה הקדושה, בכל מיני טומאות וליצנות כנגד התהו"ק. כמה צריכים לעמוד וללחום כנגד הטומאה הזאת.

ואת מי הם רוצים שילכו לשם? ילדים שלמדו גמרא עם תוספות, להכניס אותם בתוך זוהמא וטומאה כזאת, גיוואלד איזה קליפות נוראות שיש בעולם. עלינו להתחזק וללחום בזה בכל

המלך תמלוך עלינו

רבינו ז"ל מבאר (תורה נ"ו) שבכל אחד מישראל יש בו בחינת מלכות, ומלכות זו היא בין באתגליא ובין באתכסיא, וכל אחד נחשב מנהיג ומורה, כל אחד לפי מדריגתו, וגם מה שלהאדם יש בעלות על רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו הוא ג"כ מלכות. ויש לאדם לנהוג המלכות לכבוד השי"ת, שהרי אנו חלק אלוה ממעל, ומשום כן יש להזהר שהרמ"ח אברים ושס"ה גידים ינהגו כרצון השי"ת, וזהו מלכות אמיתית.

וכאשר יהיה האדם מלך על עצמו - יהיה גם מלך על אחרים, וכמו שנאמר "המלך תמלוך עלינו" (בראשית לו, ח), שהשבתים חששו שמלכותו של יוסף הוא מצד הסטרא אחרא, (למעשה יוסף היה שומר הברית הגדול ביותר, אך הם חשבו שהוא הפסולת), ואמרו לו, המלך תמלוך עלינו, האם אתה כבר מלך על עצמך שאתה בא למלוך עלינו, שכאשר האדם מולך על אבריו וגידיו ומחשבתו, אז יוכל להיות מלך על אלפי עולמות, לפי שאנו חלק ממלכותו של השי"ת.

(אוסף אמרים תורה - מאמר שביעי)

סייג לחכמה שתיקה

בעצם מידת השתיקה, לא להשיב למחרפיו ולא לענות על ריב, טמונה חכמה גדולה ורבה. ומצאנו כן במדרש (תנחומא ויגד, עה"פ "החכמה תעוז לחכם מעשרה שליטים אשר היו בעיר" (קהלת ו) - זה חכמתו של יוסף, ומה חכמתו של יוסף, שלא רצה להלחם עם אחיו [המכונים עשרה שליטים]. לכן נאמר עליו הלשון 'עוז', כי 'החכמה תעוז לחכם' כי בדרך כלל לחכם יש עוז ועצמה, כי בגלל חכמתו מבין הוא דברים לאשורם ללא ספקות והיסוסים, ויש לו עוז רב. כי יוסף היה חכם מחוכם, כמו שרואים בפסוקים בפתרון חלום פרעה.

ואכן בתורה, במעשה של יוסף ואחיו, שאמרו לו 'המלוך תמלוך עלינו וכו', לא מצאנו שיוסף השיב להם מאומה, וגם כשנאמר 'וישנאו אותו ולא יכלו דברו לשלום' (בראשית לו, ד) - לא נאמר שיוסף השיב להם שנאה וכדו', כי מחמת חכמתו הגדולה ידע איך לשתוק ולא להשיב למחרפיו דבר, וכן כתב רבינו (ליקוטי מוה"ר"ן תורה ו אה"ו ו) "ועל שם השתיקה נקראים חכמים".

ובזה יש לבאר עוד מאמר חז"ל. כי הנה מצאנו במדרש (ליקוטי משלי פרק יד המשך רמז תתקנ) עה"פ "חכמות נשים בנתה ביתה" (משלי יד, א) - זו אשתו של און בן פלת, דאמרינן אשתו הצילתו [שלא יתערב בריב של קרה, ועי"ז לא נחרב ביתה, וחכמתה היתה כי] אמרה לו, מאי נפקא לך מינה [מה יצא לך מזה], אי מר רבה [אם אהרן הכהן יהיה כהן גדול], אתה תלמידו, ואי מר [קרח] רבה, אתה תלמידו, ע"כ. ומקשין העולם, איזה חכמה גדולה מצאו בזה עד שהגדירו אותה כ'חכמות נשים', והרי זה שכל ישר וחשבון פשוט מובן לכל.

ושמעתי הסבר על כך, דבעת מריבה ומלחמת נצחון [כמו כן כאשר האדם שקוע בפוליטיקה מסויימת] אוי הדעת כל כך מעוקם ומעוות עד שכל דבר ישר ופשוט - לחכמה גדולה ייחשב. וזה כמאמר רבינו "הנצחון אינו סובל את האמת" (ליקוטי מוה"ר"ן קכב), ובעת רתיחת הנצחון גם דבר פשוט אמיתי לחכמה גדולה ייחשב.

(אוסף אמרים מידות - מאמר קבלת ביונות בשתיקה ובהבה)

אור לעומת חושך

חכמות של שטות ושקר של שאר העולם ומשם כל הגליות שבאו על ידי זה כידוע וכמבואר במקום אחר (סימן מא). ועיקר הצרה הוא על ידי החושך שעל פני תהום שמרמו על הגלות הארוך הזה הנקרא תהום, כמו שמובא במדרשים, כי עכשיו נתפשטו חכמות רעות הנ"ל מאד והם בחינת תהום ממש כנ"ל. ועל ידי כל זה על ידי בחינת תהום ובהו וחושך וכו' הנ"ל, על ידי זה נסתר ונעלם מאד מאד כל הרמזים ורוזן עלאין המאירין בכל הבריאה בכלל ובפרט."

נפתחו השמים

וכאשר השי"ת עוזר או יודעים ומכירים באמונה הקדושה שהוא האור הבהיר ביותר, והיא המובילה את האדם אל האמת הצרופה, היא הסוללת את הדרך, שכל הגילוי שיהיה לעתיד שאז יקויים "וְהִאֲרָץ הַאֲרֶז מִכְבֹּדוֹ" (יחזקאל מג, ב), הכל יהיה ויתקיים בזכות שארית ישראל המחזיקים עמכם בהשי"ת על ידי אור האמונה בתוך החושך, בזכות עם קדוש המאירים את האמונה בתוך חשכות הגלות.

דוד המלך ע"ה אומר בתהלים (צב, א): "לְהַגִּיד בְּבִקְרַת חֶסֶדְךָ וְאִמּוֹנֹתֶיךָ בְּלֵילוֹת", ומובא שאמונה הרי נמשכת מ'ספירת המלכות', שכל הנשמות שלנו נמשכות משם. כי כל אחד ואחד מישראל יש לו אמונה, כל אחד ממש יוכל לגלות את האמונה הטמונה בקרבו, והאמונה יכולה להתהווק ולהתאמץ יותר ויותר בליגבול! יכולים להגיע להשגה נוראה כזו כמו שרבי נתן אומר (ראה הקדמת ספר ליקוטי הלכות חו"מ ח"א) שמי שיש לו אמונה שלימה, הרי זה כאילו רואה בעיניו את הדבר שמאמין בו. ועלִיכן מי שזוכה לאמונה שלימה, הרי כל השמים פתוחים לפניו ורואה מראות אלקים עין בעין מחמת תוקף אמונתו השלימה באמת. והוא נותן שם רמו נאה על הפסוק (יחזקאל א, א) "נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם וְיֵאָרְאָה מִרְאֵת אֱלֹקִים" שהוא ראשי תיבות 'אמונה'! כי על ידה - ורק על ידה - זוכים ל'נפתחו השמים ואראה מראות אלקים'!"

ואכן, כל הגילוי שיהיה לעתיד, כל השמחה שתהיה לעתיד, הכל נעשה רק על ידינו, על ידי כל פרט קטן של יהדות שאנו עושים כעת, על ידי כל ברכה, על ידי כל מצוה, על ידי כל שמירת עיניים מראות ברע, על ידי כל מניעה שאנו מונעים לעשות מחמת רצונו יתברך, כל אלו בונים את הגאולה העתידה ואת בית המקדש אשר ירד בניו מן השמים!

וכל זה בכלליות הבריאה ופרטותיה, כל־שכן בנור הבריאה שהוא מין האנושי; הרי זה ממש פלאי פלאות. האדם בנוי מאלפי 'מכונות' המורכבים ממיליוני פרטים ועיניים. לעולם לא יוכלו להשיג ולהבין איך משולב באדם קטן אחד כל כך הרבה עיניים מופלאים! ככל שמשגיגים בוה - לא ישיגו מאומה! הפלא ופלא ממש! א מענטש איז אוי גרויס!

ואחר כל זה יש מעלה תירה לעילא ולעילא, שהוא מבחר האנושי, הלא הוא איש הישראלי! יהודי שיש לו נשמה קדושה ושורש גדול למעלה!

וכאשר השי"ת עוזר ופוקה לאדם את העיניים, הוא זוכה לדעת ולהשכיל איך וכיצד להתנהג באופן שיזכה לעולמי עולמים! שידע על מה ולמה ברא השי"ת את כל הבריאה, מה המטרה ומה התכלית.

חכמות של שטות ושקר

היתכן שיהודי שהוא מבחר הבריאה עומד ומתרחק מהשי"ת על ידי פיתויי הבעל דבר? ער גייט אוועק פון ה' יתברך?! אותו אפשר לרמות כל כך? אים נאָרט מען אפ?!

זהו החושך הגדול ביותר! 'החשיכו עיניהם של ישראל! מובילים אותו לכליון ואבדון רחמנא ליצלן! זה נקרא חושך, אט דאס הייסט חושך!

הן המה דבריו של מוהרנ"ת שכתב (ליקוטי הלכות ה' חוקת קרקעות ה"ה אות ט"ז) בזה"ל: "ובודאי נעלם בחכמתו יתברך רוזן עלאין בכלל ובפרט בכל פרטי הבריאה בכל איבר ואיבר של כל בעל חי ובכל עשב ועשב ובכל פרט ופרט. אבל 'והארץ היתה תוהו ובוהו וחושך על פני תהום' בחינת ארבע מלכיות, כמו שדרו"ל שהם יונקים מחכמות נפולות שמהם כל החכמות חיצוניות של העולם, הן של המחקרים והפילוסופים, הן

שתי אילנות שוים וזהים ממש

ראיתי פעם מהגאון המקובל בעל בית לחם יהודה (ה"ה רבי יהודה פתיא מבאגאדא ובסוף ימי בירושלים, עין ספרו מנחת יהודה פרשת בראשית פרק ח'; גם עין רמב"ן עה"ת בראשית ב, ט), שב' העצים; 'עץ הדעת' ו'עץ החיים', הן המה אילנות נאים ומפלאים מאוד, הפלא ופלאי פלאי פלאות; והם צומחים בערוגה אחת, עד שאי אפשר להבחין בעיניים גשמיות בשום אופן מי הוא 'עץ החיים' ומי הוא 'עץ המות'. וכך הם פני הדברים בכל ענייני העולם הזה. וכל־שכן לאחר חטא עץ הדעת, וכל־שכן אחר כל כך הרבה חטאים ועוונות שנעשים בעולם.

וכאשר השי"ת עוזר ופוקה לאדם את העיניים, הוא זוכה לדעת ולהשכיל איך וכיצד להתנהג באופן שיזכה לישאר נצחי לעד ולעלמי עולמים! שידע על מה ולמה ברא השי"ת את כל הבריאה, מה המטרה ומה התכלית.

ובפרט באמצעות 'חכמת הנסתר' - ובפרט סוד ה'שבירה' וה'תיקון' המבוארים שם - אנו יודעים שאנחנו עם העבודת השם שלנו, אנו נעשים ממש שותף להקדוש־ברוך־הוא במעשה בראשית!

אין שום חכמה בעולם שגילתה את הסוד הנפלא הזה! סוד הבריאה! בשביל איזה מטרה ברא השי"ת את העולם! רק תורתנו הקדושה והנצחית!

לֹא יְעוֹל גְּבוּרְתְּךָ בְּחוֹשֶׁבְנַיָּא

וסוד הבריאה - כמו שהבאנו לעיל מהזהר הקדוש - הוא להודות ולהלל להשי"ת; "פל הַנְּשִׁמָּה תְהַלֵּל י-ה" (תהלים קג, ו) - 'על כל נשימה ונשימה תהלל י-ה'! (בראשית רבה יד, ט). העיניים רואות, האוזניים שומעות, המוח חושב, רמ"ח אברים ושס"ה גידים, הרי כל זה הוא ממש פלאי פלאות!

ואפילו אם יחיה האדם אלפי שנים לא יוכל להשיג את הטובות הגדולות אשר השי"ת עושה עמו, וכמו שאומרים (בומר י"ה רבן עלם לרבי ישראל נגארה) - "לו יִחְיֶה גְבוּר שְׁנַיִן אֶלְפִין, לֹא יְעוֹל גְּבוּרְתְּךָ בְּחוֹשֶׁבְנַיָּא". ובאמת שהוא אינו גומא כלל וכלל. אין גבול ושיעור לכל מה שמונה בכל פרט ופרט מחכמת העולם, ממש "מְלֵאָה כֶּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ".

לחזות בנעם ה' ולבקר בהיכלו

ב"ה אור ליום ו' כ"ה כסליו א' דחנוכה תש"ל פציה"ק ירושלם ת"ו.

החנוכה, כמובא בליקוטי הלכות שסוד הזה הוא סוד הגילוי, שכל אחד מישראל בכל מקום שהוא ואיך שהוא, יכול להדליק נר ולהאיר במקום שהוא אפילו למטה מעשרה שלעולם לא ירדה שכינה לשם, אעפ"כ המשיך משה רבינו ע"ה תיקון גם לשם, לאלו באשר הם שם.

כי רבינו מביא בסי' הנ"ל, שכסליו ר"ת וירא ה' כי ס' לראות, ומובא שסר לראות בצרתן של ישראל, ובפרט בדור הזה שבא שטן וערבב את העולם (שבת פט ע"א). והחושך כיסה פני תהום. ומובא שבארבע קליפות שהם תהו ובהו וחושך ותהום - הקליפה האחרונה היא 'תהום' השולטת בעת הזאת, שכמעט שנטבעים ח"ו בתוך חושך התהום.

וסוד נר חנוכה הוא, שאפילו בתוך עומק החושך הזה יש כח ביד איש הישראלי להאיר לפניו במקום שהוא את אור המשכן והבית המקדש, ומקומו ורשותו נעשה בחי' מקדש מעט. והר"ת הנ"ל (של וירא ה' כי ס' לראות) הוא על כסליו, שאז דייקא סר לראות התגברות הקליפות והכפירות של היונים ימ"ש, ודייקא אז המשיך להם משה תיקון נרות חנוכה, בחינת אור המשכן והבית המקדש שהם בחי' היכל, בחי' "לחזות בנעם ה' ולבקר בהיכלו" (תהלים מ, ד) - להמשיך לישראל נועם אור ההיכל בכל מקום שהם, ובפרט ע"י אורות הצדיק שהוא בחי' משה משיח, העוסק בתיקון נשמות ישראל, בפרט להבאים בסודו, ו'אורי' רז' אתקרי (מובא בזהר ח"ג רטו ע"ב), כי רז בגימטריא אור.

הדורש שלומכם וטובתכם והצלחתכם בלוג"ח

יעקב מאיר שכתער

להחברים היקרים יאירו ויזהירו שלומכון ישנא לחדא.

הנני בזה לאשר את אשר הגיעני... תהיי משכורתכם שלמה מאת ה' ברב ברכות ושובע שמחות ולחזות בנועים ה' ולבקר בהיכליו ס"ת 'תרומה' כמובא בדבריו הק' (בלק"מ ח"ב סי' עא) שמדבר שם מענין הצדקה לארץ ישראל (כאשר כתבתי לכם כבר).

והנה הוכפלה ברכתי זאת לכם, כי היא שייכת ממש לחנוכה, כמובן מדבריו הק' בסי' ז' שם, שכמו שמשה רבינו ע"ה זכה להשכיח שכינתו בתוכו ע"י קדושת המשכן, ופעל כל זה ע"י בקשת 'סלח נא', ע"י "ואתנפל לפני ה' וגו' ארבעים יום וארבעים לילה" (כן פעל גם סוד חנוכה - כדלהלן בהמשך הדברים). ומובא בחז"ל שהשליך את עצמו ברקיעין כמו שאחד משליך את עצמו על הארץ מתוך עקשנות, שימציא הקדוש ברוך הוא תיקון על חטא העגל.

כי משה ידע שאין שום יאוש בעולם כלל, אע"פ שאמר לו הקב"ה "הרף ממני ואשמידם ואמחה את שמם מתחת השמים". ואדרבה, מתוך הדיבור הזה הבין משה שבו תלוי הדבר, מכיון שאמר לו הקב"ה "הרף ממני" שפתח לו פתח והודיעו שהדבר תלוי בו, שאם יתפלל עליהם, לא יכלם. והיינו הך הנאמר במשנה תורה (דברים ט, י) הנזכר לעיל).

...ונחזור לענינינו, מה שמובא בליקוטי מוהר"ן (ח"ב סי' ז) שאז בעת שפעל מתנת המשכן לעם ישראל - פעל גם סוד תיקון

סיפורים ולקחיהם | מאת מו"ר שליט"א

נפשות חסידיו

הבשר אף הוא מגביה ומתרחק, וכך היה הנשר הולך ועולה עד לשמי רום. וכשהיה אלכסנדר מבקש להטות לימין או לשמאל היה מטה את הבשר לאותו כיוון שביקש והנשר בעקבותיו.

ואז חשבתי לעצמי, אמנם נדמה לי שאני הולך ממקום למקום בגלל כל מיני סיבות הנראות לעין, אך למעשה דומה אני לאותו נשר שנדמה לו שהוא עולה ויורד ומסתובב הכל בשביל הבשר הנראה לעיניו, אבל הסיפור האמיתי הוא שונה לגמרי, יש כאן מלך, ואתה אינך אלא מרכבתו של מקום, בכל מקום אליו הנך הולך, אין זה אלא למטרה אחת ויחידה; להמליכו ולייחדו.

היתה לי תקופה קשה מאוד, אבי זכרונו לברכה היה חולה, בתי ע"ה היתה מאושפזת אף היא. הסתובבתי מבית החולים למשנהו, מאבי לבתי, ומהם לטפל בילדים שהיו בבית, כשביני לבניי הייתי צריך גם להמשיך את שיעורי בישיבת שער שמים.

תוך כדי שהתרוצצתי ממקום למקום, נזכרתי מהמעשה על המלך האדיר אלכסנדר מוקדון, שכאשר ביקש לדהור על כנפי הנשר, היה נועץ חתיכת בשר על גבי שיפוד ארוך, מתיישב על גבו של הנשר ומגביה את הבשר מעליו, כשראה הנשר את הבשר היה מתרומם כדי לאכלו, אך מטבע הדברים ככל שהיה הנשר מגביה היה

כי הנה
כהגה ביד
המלח
כן אנחנו
ביד

גם אם קצה
החבל רחוק
רבבות
פרסאות
משורשו,
האוהו בקצהו
מקושר
לשורשו

ניצוץ קודש ממאמר | ומכתבי מורינו שליט"א

ניצוץ
אחד!